

SKO.4170.1955.2023

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775, dalej: K.p.a.),
- art. 71 ust.1 i ust. 2 pkt 2, art. 74 ust. 3, art. 80 ust. 2 i ust. 3, art. 84 ust. 1, art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm., dalej: oos) oraz § 3 ust.1 pkt 54a lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839),
- art. 1, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 570),

po rozpatrzeniu odwołania Pana _____ od decyzji Wójta Gminy Postomino znak: GKOS.6220.4.2023.KK z dnia 6 czerwca 2023 r. stwierdzającej brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn.: „Budowa elektrowni fotowoltaicznej PV Kanin o mocy do 20 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą” na działkach nr 50 i 58/3 położonych w obrębie ewidencyjnym Dzierżęcín, gmina Postomino oraz ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla ww. inwestycji,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

- Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
- Członkowie – Agata Witkowska
- Joanna Mojska

na posiedzeniu w dniu 22 stycznia 2024 r. orzeka:

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją Wójt Gminy Postomino stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni fotowoltaicznej PV Kanin o mocy do 20 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą” na działkach nr 50 i 58/3 położonych w obrębie ewidencyjnym Dzierżęcín, gmina Postomino oraz ustalił środowiskowe uwarunkowania dla ww. inwestycji.

Decyzja została wydana po uzyskaniu opinii na podst. art. 64 ust. 1 co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie po przeanalizowaniu materiału dowodowego nie stwierdzili potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wobec braku zagrożenia osiągnięcia celów środowiskowych. Wójt Gminy Postomino, po dokonaniu analizy przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów w kontekście uwarunkowań wynikających z art. 63 ust. 1 oos, biorąc pod uwagę ww. opinie, stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla wnioskowanej inwestycji oraz ustalił warunki korzystania ze środowiska.

Pan _____, jako strona postępowania (dalej: skarżący), odwołał się od tego rozstrzygnięcia, z zachowaniem ustawowego terminu, podnosząc, że został pokrzywdzony wydaniem przedmiotowej decyzji, bowiem działka na której zamierza wybudować dom mieszkalny w ramach jednorodzinnego

gospodarstwa rolnego, znajduje się w zasięgu bezpośredniego negatywnego oddziaływania planowanej „wieloskalowej elektrowni fotowoltaicznej”. Skarżący wniósł o „odwołanie wydanej decyzji”. Zgodnie z zał. nr 1 do Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia, działka należąca do skarżącego znajduje się w obszarze, o którym mowa w art. 74 ust. 3a pkt 1 ooś, czyli w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia.

Organ pierwszej instancji nie znalazł podstaw do wydania nowej decyzji w trybie art. 132 § 1 K.p.a. i przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po rozpatrzeniu odwołania ustaliło, co następuje. Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę materialnoprawną w niniejszej sprawie stanowi ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: ustawa ooś). Na wstępie należy wskazać, że organ odwoławczy rozstrzyga sprawę na podstawie ww. ustawy wg brzmienia na dzień 15 października 2023 r. z wyjątkami, które zostaną niżej wskazane. Na mocy ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.1890) ustawa ooś została zmieniona z dniem 16 października 2023 r. (z wyjątkami). Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy zmieniającej, do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 (czyli ooś) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1. Zatem te wymienione przepisy należy zastosować w aktualnym brzmieniu, natomiast pozostałe, w brzmieniu dotychczasowym (tj. sprzed omawianej zmiany). Na marginesie należy podkreślić, że ww. przepisy wskazane jako wyjątek, nie znajdują w niniejszej sprawie zastosowania na etapie postępowania odwoławczego.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia (art. 73 ust. 1 ustawy środowiskowej). Na mocy art. 71 decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie tej decyzji jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia kwalifikuje się do odpowiedniej kategorii na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W sprawie bezspornym jest, że wnioskowane przedsięwzięcie zalicza się do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Klasyfikacji tej dokonano prawidłowo na dzień wydania zaskarżonej decyzji na podst. § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b ww. rozporządzenia (zabudowa systemami fotowoltaicznymi o powierzchni wyznaczonej po obrysie zewnętrznych skrajnych modułów paneli nie mniejszej niż 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a).

Od dnia 13 września 2024 r., na skutek nowelizacji rozporządzenia, na podst. § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2023 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2023.1724) zdanie wstępne pkt 54 zostało zmienione i nie dotyczy już zabudowy systemami fotowoltaicznymi. Na podst. § 1 pkt 2 rozporządzenia zmieniającego został dodany § 3 ust. 1 pkt 54a o brzmieniu:

54a) zabudowa systemami fotowoltaicznymi o powierzchni wyznaczanej po obrysie zewnętrznych skrajnych modułów paneli nie mniejszej niż: a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, b) 2 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

- z wyłączeniem zabudowy systemami fotowoltaicznymi lokalizowanej na dachach i elewacjach obiektów budowlanych;

Zatem w obecnym stanie prawnym, kwalifikacji planowanej inwestycji do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko należy dokonać na podst. § 3 ust. 1 pkt 54a lit. b rozporządzenia. Zmiana ta pozostaje bez wpływu na merytoryczne rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, bowiem przewidywana powierzchnia przekracza określone w ww. przepisach zarówno przed zmianą, jak i po niej.

Dla ww. przedsięwzięcia może być wymagany obowiązek przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, zatem organ prowadzący sprawę zobligowany był ustalić, czy dla konkretnej inwestycji, obowiązek ten zachodzi. Jak stanowi art. 59 ust. 1 pkt 2 ooś, przeprowadzenia oceny oddziaływania wymaga realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek ten został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy, w drodze postanowienia.

Zgodnie z art. 64 ooś, postanowienie wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Wymóg ten został w niniejszym postępowaniu spełniony. Organ pierwszej instancji uzyskał wymagane opinie, które nie stwierdziły obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania dla wnioskowanego przedsięwzięcia. Wobec tego należy również uznać, że prowadzone postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie zalicza się do „wymagających udziału społeczeństwa”.

Zgodnie z art. 64 ust. 3 ooś, organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z ust. 3a, opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

W niniejszej sprawie, po dokonaniu analizy dokumentacji w sprawie, w tym Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia, po przeanalizowaniu rodzaju i charakteru planowanej inwestycji, organy wydały stosowne opinie, które uwzględniają łącznie wszystkie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1,

tj. rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, w opinii sanitarnej z dnia 17 marca 2023 r., znak PS-N-ZNS.9022.5.9.2023.IK nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2023 r., znak WST-K.4220.75.2023.MGN.2 nie stwierdził potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie opinią z dnia 4 maja 2023 r. nie stwierdził potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na stan zasobów wodnych i zagrożenia osiągnięcia celów środowiskowych. Wydane opinie są spójne i prowadzą do wniosku, że planowane przedsięwzięcie nie stanowi zagrożenia ani dla zdrowia człowieka, ani dla środowiska naturalnego. Zarówno Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, jak i Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie wskazał na konieczność uwzględnienia w decyzji środowiskowej określonych warunków, co zostało w decyzji ujęte. W ocenie Kolegium, zostały wyważone kryteria istotne dla stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania spornego przedsięwzięcia na środowisko. Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że na etapie eksploatacji inwestycja nie będzie generować emisji substancji do powietrza, ciepła i wibracji. Niewielka emisja generowana na etapie eksploatacji to emisja związana z polem elektromagnetycznym i hałas. Jednakże z uwagi na zastosowane technologie, pole elektromagnetyczne oraz hałas będą miały nieznaczący wpływ na klimat elektromagnetyczny i akustyczny. Same panele nie powodują żadnego hałasu. Jedynie inwerter (falownik) wytwarza dźwięk o głośności ok. 60 dB. Jednakże inwestor wykazuje w karcie informacyjnej, że poza ogrodzeniem planowanej inwestycji nie wystąpi ponadnormatywny hałas emitowany do środowiska. Nie przewiduje się ponadto innych zanieczyszczeń środowiska podczas funkcjonowania elektrowni. Okoliczności te potwierdzają opinie właściwych organów. Organ pierwszej instancji, podzielając stanowisko organów opiniujących, po przeprowadzeniu postępowania, orzekł o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 84 ust. 1 oos). Zaskarżona decyzja zawiera uzasadnienie (art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 oos) wymagane w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – tj. informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Z uzasadnienia wynikają motywy rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, które Kolegium podziela.

Zarzut Skarżącego, że działka nr 51/2, stanowiąca jego własność, znalazła się w zasięgu bezpośredniego negatywnego oddziaływania planowanej elektrowni fotowoltaicznej, nie znajduje poparcia. W wyniku przeprowadzonej analizy, Kolegium ustaliło, że planowana inwestycja nie będzie negatywnie oddziaływała na środowisko, a generowane immisje nie przekroczą dopuszczalnych norm (w tym w zakresie hałasu). Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że działka nr 51/2, znajdująca się faktycznie w obszarze oddziaływania inwestycji, jest obecnie działką niezabudowaną. Zatem wpływu na nią nie można oceniać jak dla działki zabudowanej budynkiem mieszkalnym. Okoliczność, że właściciel wystąpił o wydanie warunków zabudowy dla planowanej inwestycji (jednorodzinne gospodarstwo rolne), nie zmienia faktu, że obecnie jest to działka niezabudowana.

Końcowo należy podkreślić, że decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Przesłanki odmowy w niniejszej sprawie polegać mogłyby wyłącznie na niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 i 3 oos). Ponieważ okoliczność ta nie zachodzi (na obszarze objętym wnioskiem nie obowiązuje miejscowy plan), organ pierwszej instancji, po uzyskaniu wymaganego zaopiniowania, był obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań

dla planowanego przedsięwzięcia. Należy jednak podkreślić, że samo uzyskanie decyzji środowiskowej nie upoważnia inwestora do rozpoczęcia realizacji przedsięwzięcia. Aby rozpocząć etap realizacji, niezbędne jest pozyskanie kolejnych decyzji, w tym decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o pozwoleniu na budowę (o ile jest wymagana na podst. ustawy Prawo budowlane).

W wyniku przeprowadzonego postępowania odwoławczego, Kolegium ustaliło, że organ pierwszej instancji podjął wszelkie czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, a wydana decyzja nie narusza obowiązujących przepisów. Zarzuty skarżącego nie zasługują na aprobatę i nie mogą być uwzględnione. Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję służy skarga (w 2 egz.) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, składana za pośrednictwem Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 259). Zasady uiszczenia oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535 t.j.). Wpis stały na podst. § 2 ust. 3 pkt 3 wynosi w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu ochrony środowiska i przyrody - 200 zł. Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może zwrócić się do Sądu o zwolnienie od kosztów sądowych. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>.

Przewodnicząca Składu Orzekającego
Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:
Agata Witkowska

Joanna Mojska

Otrzymują:

2. Energa Green Development spółka o.o.
3. Pozostałe strony w drodze obwieszczenia
4. Wójt Gminy Postomino
wraz z aktami (1 teczka nienumerowana + KIP)
5. aa